

Jak głosić Jezusa Chrystusa?

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- analiza ewangelicznego nakazu misyjnego i przybliżenie zasad jego realizacji;
- ukazanie św. Brunona z Kwerfurtu i jego działalności jako wzoru świadectwa chrześcijańskiego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- zna nakaz misyjny z Mt 28, 18–20 i rozumie, że Jezus zobowiązuje w nim wszystkich chrześcijan do głoszenia Ewangelii;
- podaje właściwe zasady ewangelizacji i wskazuje na miłość bliźniego jako główny motyw działalności misjonarzy;
- prezentuje św. Brunona z Kwerfurtu jako wzór w wypełnianiu nakazu misyjnego;
- jest świadomy własnej odpowiedzialności za działalność misyjną Kościoła i poszukuje sposobów włączenia się w nią.

Pojęcia, postaci:

nakaz misyjny, ewangelizacja, św. Bruno z Kwerfurtu, Bolesław Chrobry, świadectwo chrześcijańskie.

Wartości:

wierność Chrystusowi w wypełnianiu powierzonych obowiązków, chrześcijanin misjonarzem Chrystusa, świadectwo słowem i życiem jako podstawowa forma ewangelizacji, do której wezwani są wszyscy chrześcijanie, uczciwość wobec Boga i bliźnich, upomnienie w duchu miłości.

propozycja realizacji

1. Przypomnienie wiadomości z poprzedniej lekcji, ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia chrystianizacji dla zmiany obyczajów, wykształcenia, działalności charytatywnej.

2. Odczytanie listu z podręcznika ucznia i krótka dyskusja o poglądach autora (warto odwoływać się do wcześniejszych wiadomości dla podkreślenia, iż w wielu wypadkach to zasady obowiązujące przed wprowadzeniem chrześcijaństwa przeczyły godności i człowieka).
3. Odczytanie Mt 28, 18–20 i zapis w zeszytcie wniosków:
Nakaz misyjny:
  - *głoszenie Ewangelii wszystkim narodom;*
  - *udzielanie chrztu w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego;*
  - *uczenie postępowania według przykazań Jezusa.*
4. Jako podsumowanie można odczytać fragment adhortacji Benedykta XVI *Verbum Domini z materiałów do wykorzystania.*
5. Nauczyciel wyjaśnia, iż grzech wkrada się szczególnie tam, gdzie człowiek zamierza czynić dobro, w związku z tym w historii rzeczywiście dochodziło czasem do niewłaściwego prowadzenia misji ewangelizacyjnej czy nadużyć ze strony misjonarzy (co dowodzi, jak ważna jest modlitwa w intencji głosicieli Ewangelii).
6. Nauczyciel rozdaje skopiowane fragmenty noty Kongregacji Nauki Wiary z materiałów do wykorzystania. Uczniowie zapoznają się z jej treścią i na podstawie noty wpisują do zeszytów zasady głoszenia Ewangelii (indywidualnie, a w klasach słabszych można wspólnie sformułować te zasady i zapisać na tablicy).
7. Zaprezentowanie postaci św. Brunona z Kwerfurtu i jego postawy wobec cesarza Henryka, jako przykładu misjonarza właściwie rozumiejącego swą posługę. Zależnie od możliwości czasowych warto wspomnieć współczesnych misjonarzy, którzy wypełniali lub wypełniają nakaz misyjny w duchu prawdziwie chrześcijańskim.

Modlitwa: modlitwa Jana XXIII za misjonarzy.

Panie Jezu Chryste, spojrzij, prosimy, na Twoich misjonarzy, kapłanów i braci, siostry i świeckich, którzy wszystko opuścili – aby dawać świadectwo słowu Twemu i Twej miłości. Bądź im obrońcą mocnym, umocnieniem silnym i cieniem w południe, ochroną przed potknięciem się i ratunkiem przed upadkiem. Podnoś ich na duchu. Słowem i przykładem swoim oświecaj w przeciwnościach i niebezpieczeństwach. Niechaj im, Panie, towarzyszy sztandar Krzyża, ozdobiony Twoim wizerunkiem, w uciskach niech ich uczy ducha ofiary, w słabościach daje moc i pociechę, a we wszystkich trudnościach życia apostołskiego światło i wytrwanie. Amen.

praca domowa Polecenie 1. oraz 3. lub 4. z podręcznika ucznia.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – samokształcenie się i docieranie do informacji: książki, prasa, media elektroniczne oraz w wypowiedzi ustne, wartości i wartościowanie – zróżnicowanie postaw społecznych, obyczajowych, narodowych, religijnych, etycznych, kulturowych i w ich kontekście kształtowanie własnej tożsamości;
- ✓ muzyka – wybrane rodzaje muzyki etnicznej;
- ✓ historia – następstwa kulturowe, społeczne i polityczne chrystianizacji Polski;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – podstawowe sposoby rozwiązywania konfliktów w grupie i między grupami, sposoby przeciwstawiania się przejawom nietolerancji;
- ✓ informatyka – wyszukiwanie i wykorzystywanie informacji z różnych źródeł, wykorzystywanie komputera i technologii informacyjno-komunikacyjnych do rozwijania zainteresowań.

materiały do wykorzystania

Nauczanie Kościoła

Człowiek potrzebuje wielkiej nadziei, by żyć w swojej teraźniejszości, wielkiej nadziei, którą jest ten Bóg, który ma ludzkie oblicze i umiłował nas aż do końca. Dlatego Kościół w swej istocie jest misyjny. Nie możemy zatrzymywać dla siebie słów życia wiecznego, które daje nam Jezus Chrystus, gdy Go spotykamy: one są dla wszystkich, dla każdego człowieka. Każdy człowiek w naszych czasach, czy wie o tym, czy też nie, potrzebuje tego orędzia. Niech Pan, podobnie jak w czasach proroka Amosa, wzbudzi w ludziach nowy głód i nowe pragnienie słów Pańskich. My zaś jesteśmy odpowiedzialni za przekazanie tego, co sami dzięki łasce otrzymaliśmy.

Benedykt XVI, *Adhortacja Verbum Domini*, 2010

Nauczenie Kościoła

Ewangelizacja zakłada szczerzy dialog, który zmierza do zrozumienia racji i uczuć innych. Do serca człowieka nie można bowiem dotrzeć inaczej, jak tylko w postawie bezinteresowności, miłości i dialogu, tak aby głoszone słowo było nie tylko wypowiedane, ale znajdowało też właściwy oddźwięk w sercach słuchaczy. W związku z tym trzeba mieć na uwadze oczekiwania i cierpienia, konkretne sytuacje tych, do których się zwracamy. Ponadto właśnie przez dialog ludzie dobrej woli łatwiej otwierają swoje serca i szczerze mówią o swoich doświadczeniach duchowych i religijnych. Takie wzajemne dzielenie się, typowe dla prawdziwej przyjaźni, jest cenną sposobnością do dawania świadectwa i głoszenia chrześcijańskiego orędzia. Jak do każdej dziedziny ludzkiej działalności, tak i do dialogu o sprawach religijnych może zakraść się grzech. Może się czasem zdarzyć, że takiemu dialogowi nie przyświeca jego naturalny cel, ale dochodzi w nim do głosu kłamstwo, egoistyczne interesy i arogancja, co uwłacza godności i wolności religijnej rozmówców. Dlatego Kościół surowo zabrania zmuszania kogoś do przyjęcia wiary, bądź też doprowadzania lub zwabiania go do niej niegodziwymi sposobami, tak jak gorliwie broni też prawa do tego, aby nikt nie był od wiary odwodzony niesprawiedliwym prześladowaniem. Pierwszą pobudką do ewangelizacji jest miłość Chrystusa pragnąca wiecznego zbawienia ludzi. Prawdziwi głosiciele Ewangelii pragną jedynie bezinteresownie obdarowywać innych tym, co sami darmo otrzymali.

Kongregacja Nauki Wiary, Nota z 3 XII 2007, nr 8